

Utdrag ur domboken anno 1687 den 30 juni och 1 juli.

Pehr Pehrsson i Bringsjöberg, en ung drängh, begärde loff till att få opptaga sigh boställe på ett berg, Löffkullen benemnt, som sades ligga på Sunnansjö Bys allmänning, efter där skall finnas lägenhet. Lars Ersson, Christopher Hansson, Pehr Olsson, Christopher Mårtenssons arffvingar och nästan hela byns grannar, så och Pehr Hansson i Råfvåla, lade sigh alla häremot. Kunde därför Rätten intet tillstådja finnen sin begiäran.

Utdrag ur domboken anno 1702 den 21 - 25 jan.

Pehr Persson i Bringsjöberget instämd sin svåger Jöran Sigfridsson i Skattlösberget till svars angående betalning för hans hustrus dehl i torpet Bringsjöberget, bekände sig hafva varit öfverens med honom att gifva derföre 50 dr kpmt, men derpå icke levererats mehr än 12 dr kpmt.

Utdrag ur domboken anno 1713 den 8 juli.

Uptogs tvisten emellan Mårten och Pähr Pährsöner i Bringsjöberget emot Nämndemannen Samuel Pährsson i Broby, angående en rödning uti Södra Löfkullsändan, som Samuel Pährsson, och hans svärfader, Lars Erichsson i Sunnansjö, före honom i många år nyttiat, men kiärandena söker att återvinna, af orsak att deras fäderfader Nils Mattsson, densamma utaf utmarken skall hafva opptagit och opprögt. Förekallades så vittnen, Matts Eskilsson i Kullen och Jöran Jöransson i Skattlösberg, men ibland dem jäfvades af Samuel Pährsson, Matts Eskilsson för nära skyldskap med kiärandena, hvars systerson han vore. Berättade doch, att när hans fader, Eskil Olsson, ungefär 49 år sedan köpte torpet Bringsjöberget, var då tvenne hässiegolf uti ofvanbemälte rödning. Hade doch förbättradt rödningen medh skogens avhuggande så mycket han förmådt på 7 års tidh, längre brukade intet hans fader hemmanet, utan flytta dädan till Kullen vid pass 42 år sedan. Jöran Jöransson berättade att då han var en ung drängh, lånte Eskil Olsson af hans fader, Jöran Olsson dess häst till hjälp att köra hem höet ifrån ofvanbemälte rödning i Löfkullen till Bringsjöberget. Resolverades att kiärandena måste inskaffa flera vittensmåhl i denna sak, hvarföre den uppskötts till nästa Ting.

Utdrag ur domboken anno 1714 den 9 februari.

Uptogs tvisten emellan Mårten och Pehr Pehrsson i Bringsjöberget, kiärande, sampt Nämndemannen Samuel Pehrsson i Broby, svarande, angående en rödning uti Södra Löfkullsändan, som Samuel Pehrsson och hans svärfader, Lars Ersson i Sunnansjö, före honom i många år nyttiat, men kiärandena sökia till att återvinna. Thomas Thomasson i Norre Hiörken, hvilkens ägor sträcka sig åth Bringsjöberget, vittnade att kiärandenas farfader, Nils Mattsson, medan han satt en tid inhyses hos Lars Grelsson i Hiörken, hafver denne rödning först opptagit, ville sedan byggja sig ned på Bringsjöberget, men det bleff honom aff grannarna i Hiörken förvägrat. hvarföre Nils Mattsson så ansökte hos höga öfverheten om loff till samma byggnad, och derpå en nådig resolution erhållit, och straxt med sin byggnad fortfarit, och legde sedan Thomassons fader att årligen bruka rödningen aff Nils Mattsson, och ängen då bestått aff 2:ne hässiegolf. Sedan byggde sig Lars Ersson i Sunnansjö serskilt under uti Saxberget, och slagit gräs i skogen, så och dessa 2:ne hässiegolf, hvarpå han allenast loff hade ett år, doch behöllt han samma äng längre, rögde och utvidgade densamma.

Hans Hansson i Abborrberg berättade att Nils Mattsson slagit dessa hässiegolff, och efter honom sonen Pehr Nilsson och sedermera mågen Eskil Olofsson i 6 å 7 år intill dess han flyttade till Kullen, men sedan Lars Ersson flytta ifrån Sunnansjö, byggde sig ned på Saxberget, slog han dessa tvenne hässiegolff. Efter faderns död flyttade Lars Ersson ifrån Saxberget in på faderns hemman i Sunnansjö. Bestyrktes dessa vittnesmåhl aff kiärandenas broder, Nils Pehrsson i Abborrberget.

Samuel Pehrsson oppviste en dom af den 30 Juli och 1 juli 1687, hvarigenom Pehr Pehrsson i Bringsjöberget dess ansökan att taga sig boställe på Löffkullen förvägrar blifvit, aff orsak att Sunnansjö och Råfvåleboerne lade sig alla emot, påståendes sin byallmänning der vara.

I Rättens resolution tilldömdes Mårten och Pehr Pehrssöner denna rödning.

Utdrag ur domboken anno 1715 den 4 mars.

Utaf Nils Nilsson och Nils Thomasson vid Gänsen fordrade Olof och Pähr Pährssöner i Slättne och Dalby sochen uti Värmeland, besked huru och på hvad sätt de bebo och räkna sig för rätta arfvingar och ägare till bemälte torp Gänsen, hvilket deras farfader Påhl Pålsson skall hafva tillkommit, som de igenom salig Landshöfdingens, Vålbemälte Ture Sparres gifne lejdebref af år 1639 den 12 Februari till deras farfader, besagde Påhl Pålsson, som då på flychtighet var för ett begångit dråps skull, men eliest i torpet Gänsen boende var. Å svarandenas sida framleddes salig Konung Gustaf Adolphs bref och tillstånd af år 1622 och den 1 December för deras farfader Lasse Knutsson, att opptaga ett torpeställe uppå Cronans allmänning mellan Floda och Gränge sochnar. Skulle och Påhl Pålsson hafva varit allenast en lös eller inhyses man i Gänsen. Men häremot mente kiärandena att vederparternas bref ej uttryckeligen menar Gänsen, utan att detta torpställe som deras faderfader år 1622 fått lof att upptaga, varit der bredevid belägit, framkallandes Pär Persson i Bringsjöberget såsom vittne uti denna sak, hvilken in quantum juris berättade sig af sin fader hört och förstådt, det Olof och Pehr Pehrssöners faderfader torpet Gänsen af stubbe odptagit och skattlägga låtit, men vet ej huru med det sedan handlat är. Resolverades att kärandenas talan ej kunde bevisas, varför åboerne skulle bibehållas vid torpets besittning.

***Hässja**, ställning för upphängning af säd och stråfoder till lufttorkning. I norra Sverige brukas allmänt stånghässjor bestående af hässjestolpar, **gubbar**, som nedsättas i marken i rad, hvarefter i dessa fästas pinnar, och på dem läggas hässjestänger, **ron**, på hvilka gräset upplägges. Mellanrummet mellan två stolpar kallas ett **golf**.*